

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΦΙΛΟΣΟΦΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ Α. ΠΙΕΡΡΗΣ

ΚΒ' ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Ο νέος Κύκλος των Σεμιναρίων ΙστορικοΦιλοσοφικού Λόγου εξελίσσεται σε δύο παράλληλες σειρές που παρουσιάζουν την εφαρμογή του κλασσικού τρόπου σκέψης, του Λόγου, η μία στην απαξία του Νεοελληνισμού όπως εκφράζεται στην πλήρη αποτυχία και κατάρρευση του Νεοελληνικού Κράτους, και η άλλη στην αξία του Ελληνισμού εν σχέσει προς ένα θεμελιώδες συστατικό του, την ιδιαίτερη αντίληψη της μορφής.

Η σειρά Α' έχει σαν γενικό τίτλο:

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΠΟΤΥΧΗΜΕΝΗ ΧΩΡΑ:

ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ;

Αρχίσαμε την περασμένη Πέμπτη αναλύοντας τη φύση και τα αίτια της καθολικής χρεωκοπίας του Νεοελληνικού Παραμορφώματος. Η χώρα είναι άχρηστη. Η λειτουργικότητά της είναι κακή, η απόδοση του συστήματος μηδαμινή. Παράγει στην τελική έξοδο λίγα σε ποσότητα και με χαμηλή ποιότητα εν σχέσει προς τους απαιτούμενους πόρους στην είσοδο. Τεράστια ποσά ενέργειας καταναλώνονται σε εσωτερικές «τριβές» του συστήματος. Η «μηχανή» χρειάζεται εξ υπαρχής ανασχεδιασμό και νέα ορθολογική οργάνωση.

Το βασικό έλλειμμα αξιοπιστίας οφείλεται στο γεγονός ότι οι ηγεσίες της χώρας δεν δείχνουν να καταλαβαίνουν το μέγεθος του προβλήματος. Έτσι το Κράτος έχει γίνει αναξιόπιστο στο εξωτερικό, από τα άλλα κράτη – αλλά και στο εσωτερικό, από την κοινωνία. Το Νεοελληνικό Σύστημα της Αναξιοκρατίας πνέει τα λοίσθια από τερματική ανικανότητα. Περιφρονείται έξω και μέσα. Τη μνημειακή αβελτηρία του πληρώνει η χώρα και η κοινωνία. Υποθήκευσε, και τώρα παραδίδει, και αυτήν την ανεξαρτησία και κυριαρχία της χώρας. Και από πάνω ακολουθεί στρατηγικές που αντιβαίνουν προς τις ιστορικές εξελίξεις: συστηματικά, δεν συντονίζεται με το άνυσμα της ιστορίας. Τέλος δε, και αποτελειωτικό, δεν συντονίζεται και προς τον Ελληνισμό, τον οποίο ρητορικά και υποκριτικά μόνο παριστάνει ότι υπερασπίζεται σαν «οικείο».

Με βάση την αξιολογία του αρχαίου Ελληνισμού και με οδηγό την ανάλυση και καύχηση του Αθηναϊκού «θαύματος» από τον Περικλή όπως την παραδίδει ο Θουκυδίδης, κάναμε κριτική του Νεοελληνικού φαινομένου με αναφορά στην κλασσική υπεροχή.

Η ουσία της Αθηναϊκής Δημοκρατίας είχε τρεις κύριους πυλώνες:

- 1) ισονομία στα ιδιωτικά,**
- 2) αξιοκρατία στα δημόσια, και**
- 3) ελευθερία σε όλα.**

Επίσης, η αξιολογία του κλασσικού που δείχνει εξεχόντως το αρχαίο Αθηναϊκό σύστημα περιλαμβάνει:

- 4) την κατηγορική προστακτική της αριστείας,**
- 5) την υπέρτατη αξία της γνώσης και της αλήθειας σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δραστηριότητας και**
- 6) τη σύζευξη και σύμπτωση στο αυτό προτέρημα θεωρητικής σοφίας, πρακτικής φρόνησης και τέχνης.**

Αυτοί οι θεμελιώδεις παράγοντες δημιουργούν το μέγεθος, τη δύναμη και την αιώνια δόξα της κλασσικής Αθήνας κατά τον Περικλή και τον Θουκυδίδη.

Αντιπαραθέτοντας τα ύψιστα αυτά προς τα ελάχιστα του Νεοελληνισμού βλέπουμε την παντελή απουσία από το Νεοελληνικό Κράτος των παραγόντων αυτών:

1) Δεν έγινε Κράτος Νόμου, δεν δημιουργήθηκε ένα ελαφρύ, συμβατό, φυσικό και απολύτως καθορισμένο σύστημα κανόνων που να τηρούνται εξάπαντος για όλους. Μεγάλο ρόλο παίζουν άγραφοι κώδικες «αφοσίωσης».

2) Η Αναξιοκρατία έχει διαπομπευθεί και είναι θεσμοθετημένη και αυτοσυντηρούμενη.

3) Το Σύστημα είναι θεμελιωδώς ανελεύθερο, από τον χαμηλό βαθμό οικονομικής ελευθερίας που το χαρακτηρίζει, μέχρι το περιορισμένο εύρος και βάθος του πεδίου επιλογών σε κάθε τομέα, αυτό που ορίζει αντικειμενικά την ελευθερία ως πραγματικότητα σε ένα σύστημα. Η προσχηματική «ομοψυχία» για την διατήρηση του νοσηρού status quo κηρύσσεται υπέρτατο καθήκον. Ειδικά τα ΜΜΕ δρουν ως υποτακτικά της εξουσίας, και όχι σαν ελεγκτές της.

4) Αντί του αιέν αριστεύειν υπάρχει η αρνητική αξιολογία της ήσσονος προσπάθειας και του ελάχιστου κοινού παρανομαστού.

5) Η πονηρία της απάτης, της διαφθοράς, της υποκρισίας και του ψεύδους

κυριαρχεί παντού, και όχι μόνο στην κρατική «δημιουργική λογιστική» των ψεύτικων επιδόσεων της οικονομίας.

6) Η γνώση βρίσκεται στο ναδίρ, ο καιροσκοπισμός προβάλλεται ως εξυπνάδα, ο τακτικισμός υποκαθιστά την όντως δημιουργική στρατηγική και η Ελλάδα έχει επιστρέψει στην παλαιολιθική εποχή όπου ο άνθρωπος ζει ακόμη κυρίως στο τώ ρα της στιγμής. Πραγματικότητα και ανθρώπινη δράση έχουν αποκολληθεί τελείως η μία από την άλλη, και ο Νεοελληνισμός ζει μια μόνιμησχάση μεταξύ του τι γίνεται και του τι πρέπει να γίνει, μεταξύ γεγονότος και δέοντος.

Οι αρνητικές αυτές αρχές και απαξίες προκαλούν χρόνια δυσλειτουργία και μονίμως αξιοκαταφρόνητα αποτελέσματα. Διηνεκής δυσλειτουργία προϋποθέτει δομικό παραμόρφωμα, αφού η ουσιαστικά σωστή μορφή είναι αυτή που εγγυάται καλή και αποδοτική λειτουργικότητα. Ο Νεοελληνισμός έχει προκαλέσει και το Νεοελληνικό Κράτος έχει συσταθεί με διπλή τερατογένεση:

α) Ένα Κράτος-Λεβιάθαν, συνιστάμενο σε μια άχρηστη γραφειοκρατία και ένα πολιτικό σύστημα που δεν έχει νου ούτε βούληση δυναμικής προόδου. Και

β) Ένα φεουδαρχικό μοντέλο δόμησης των κοινωνικών σχέσεων παντού και πρωτίστως στην οικονομία, ένα μοντέλο που τα πάντα διανέμονται συναινετικά και δεν κατακτώνται ανταγωνιστικά.

Η σύζευξη των δύο μαζί, μια αρνητική ιστορική πρωτοτυπία *sui generis* πρώ του μεγέθους, απ
αρτίζει το ΝεοΕλληνικό Παραμόρφωμα, που καρκινικά έχει εξαπλωθεί σε όλη την κοινωνία, και τώ ρα την σκοτώ νει. Το Παραμόρφωμα έχει κάνει μεταστάσεις και στο πνεύμα (ακαλλιέργητες και ανολοκλήρωτες πολιτιστικές διαστάσεις) και στην

ιδεολογία (ναρκισσιστική εμμονή στην ασχήμια του «ψωροημείς», απομονωτική αντίδραση, συστηματικός αναχρονισμός και εκσυγχρονισμός της απάτης).

Μιλήσαμε λοιπόν την πρώτη Πέμπτη των συναντήσεών μας για την τερατώδη αποτυχία του Νεοελληνισμού εν σχέσει προς τις προδιαγραφές και τα συγκριτικά πλεονεκτήματα του ίδιου του Ελληνισμού. Στη συνέχεια της δομημένης μας έρευνας στο γενικό θέμα του Κύκλου, θα μιλήσουμε για την αποτυχία του ΝεοΕλληνικού Κράτους να συνταχθεί και να συνεργήσει με τη δυναμική της ιστορίας στην κοσμοϊστορική περίοδο που διανύουμε. **Η δεύτερη εκδήλωση θα πραγματοποιηθεί την Πέμπτη 25 Φεβρουαρίου στις 8.30 το βράδυ στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης στην Πλατεία Γεωργίου Α', 2**

ος

όροφος. Το ειδικό θέμα μας είναι

:

Η Ιστορική Συγκυρία: Γεωπολιτική και Ιδεολογία.

Θα αναλύσουμε το Άνυσμα της Ιστορίας στην παρούσα φάση κατά τις δύο βασικές διαστάσεις του, την γεωπολιτική και την πολιτιστική (περιλαμβανομένης και της οικονομικής). Θα δούμε ότι το Άνυσμα αυτό για μια ακόμη φορά ενεργοποιείται και μεγιστοποιείται από τη δυναμική του Ελληνισμού, όπως συνέβη ιδίως σε όλες τις καθοριστικές φάσεις των εξελίξεων στο Κεντρικό Σύστημα της Ιστορίας μέχρι σήμερα. Η τερατομορφία του Νεοελληνικού παραμορφώματος αποδεικνύεται έτσι πολλαπλασιαστικά δυσλειτουργική: αποτυγχάνει να παρακολουθήσει τις εξελίξεις ανίκανο να συντονισθεί προς το Άνυσμα της Ιστορίας, τη στιγμή που αυτό είναι πλήρως εναρμονισμένο προς τη Δυναμική του Ελληνισμού. Ο τάλας Νεοελληνισμός χάνει ταυτόχρονα (μοναδικό επίτευγμα αχρηστοσύνης) την ταυτότητα του παρελθόντος του και την υπόσχεση του μέλλοντός του, ενώ τα δύο

αυτά συμπίπτουν δημιουργικά.

Έχουμε προετοιμάσει το έδαφος για τις καινούριες μας αναλύσεις με τον προηγούμενο ΚΑ΄ Κύκλο Σεμιναρίων που είχε γενικό θέμα:

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ:

ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Έτσι δείχνουμε τώρα στην εφαρμογή του κλασσικού τρόπου σκέψης τις αρχές και θεμελιώδεις προδιαγραφές του για τις οποίες θεωρητικά έχουμε προηγουμένως μιλήσει και αναλύσει. Θα γίνεται συνεχής αναφορά σε αυτές κατά τις συζητήσεις μας, ώστε να δένει θεωρία και εφαρμογή.

Οι εκδηλώσεις της Σειράς Α΄ γίνονται κάθε Πέμπτη βράδυ στις 8.30 στην Αίθουσα Διαλέξεων του Μεγάρου Λόγου και Τέχνης, Πλατεία Γεωργίου Α΄, 2^{ος} όροφος.

(Οι εκδηλώσεις της Σειράς Β΄ γίνονται κάθε δεύτερη Δευτέρα στις 7.00 το βράδυ στο Βιβλιοπωλείο Παπασωτηρίου-Discover).

Μετά την ομιλία ακολουθεί διεξοδική συζήτηση.

Η είσοδος είναι ελεύθερη.